

Foaia Diecezană

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru străinătate pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se inapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
--	---	--

Fine de an școlar.

Liceele din țară, poate și alte școli răslețe, încheie azi un an de muncă.

Unic și admirabil este chipul acesta clasic, de-a încununa la o dată precisă, o muncă serioasă, din care se cerne zi de zi aurul sufletului unui neam...

Am urmărit presa din țară, mare și mică, să vadă ce spune *opinia publică* în legătură cu acest eveniment, plin de însemnătate în viața copiilor de școală și a părinților lor. Iar constatarea este dezolantă. Presa nu scrie nimic sau aproape nimic. Și ceace-i mai dureros, în șirele ei puține pentru *sărbătoarea școlii* însăși ea — această presă — se tânguie de marele desinteres în jurul evenimentului școlar.

Inchipuirea mea de copil, cercul restrâns din familie și al prietenilor dragi, vor fi contribuit — nu știu — dar precis și bine 'mi aduc aminte că odinioară evenimentul din viața școlii stârnia ecou mai mare ca astăzi. Vedeam bucuria de elev premiat pe fețele multora, pretutindeni cetiam aprobări și laude; asistam parecă la o universală sărbătorire a școlii cu elevii ei buni, mai mult, incomparabil mai mult de cum asistăm astăzi. Și otrava desinteresului a răsbit până în familiile cu copii, la părinți.

Deunăzi am fost la un examen de religie. Pe masă erau flori, în sală fețe gureșe de copii — ba într'o clasă fetele erau una și una costumate ca de mare sărbătoare. Au fost deci de toate, mulțumitor, dar ceace era mai important, a lipsit. Dela examenul de religie al odraslelor lor au absentat părinții! Ici-colo, în fiecare clasă 2—3 mame și un singur părinte, atâta am văzut la examenul celor peste 200 fete din cele 7 clase primare a școlii din Caransebeș!

Altfel, cu totul altfel a fost odinioară! Chiar în satele noastre mici, cu școli sărace și cu mulți copii. Indesebi la examenul de religie,

când sosea *Prea Onoratul* școala era numai năduf și parium de flori. Părinții nu-i mai pridideai cu scaune, — deși, Doamne ferește să se fi așezat unul din ei. Toți erau un nerv, o coardă instrunită care ducea la suflet deliciul dat de răspunsul copilașului lor. Iar pe urmă, dacă se isprăvea examenul cântam toți troparul *bine ești cuvântat*, că se cutemura sala și dădeam buzna să încărcăm trăsura *Prea Onoratului* cu flori și cu pui...

Astăzi, de mult nu mai e așa. Astăzi finea de an școlar constituie doar un *fațt divers*. Munca mistuitoare de suflet a dascălilor nu conțtează mai mult decât o slujbă. Iar inspectia, ceva tot așa de obligator, și chiar odios pentru părinți. *Căci odinioară nu se pomenia ca astăzi, să se apeleze la Consistor diurna de transport pe care a luat-o protopopul.*

Să căutăm pe vinovați? Să scuturăm de pe ei ca pe niște solzi, indiferentismul lor pentru școală? Neapărat, cu tot riscul: să intrăm în familia tu, eu — preot, învățător, medic, profesor — presa, cu toți să strigăm împotriva indolentei nepăsări ca împotriva unui mare inamic.

Școala cu elevii ei — ne mai vorbind de bieții profesori și învățători — au mare trebuință de încurajare, de însuflețire și avânt.

Elevul bun și premiat care se întoarce sglobiu dar totuși atent dela școală, are multă lipsă de împreună-bucuria societății. Nu este pentru el tot una că vede fețe senine, sau vede mutre indiferente, cu masca zilnicei truzi pe ele! Nu este același lucru să fii de față la bucuria lui sau cinic să treci pe lângă ei ca pe lângă niște încurcă-lume.

Elevii, copiii noștri, nădejdea țării, sunt masa cea mai vie, cea mai mobilă a societății noastre; cea mai sensibilă arteră a organismului nostru social. Dacă nu putem să ne ridicăm a le pri-cepe bucuria, nu avem nici un drept mai mult la sufletul lor!

Efectul conversiunii.

Propovăduitorii conversiunii au fost de credință, că dacă se pune în practică această reformă radicală, aplicată la rădăcina de viață a celor ce și-au agonisit câte ceva pentru zile negre, stările financiare dintr'o dată se vor normaliza.

Au trecut doi ani, de când a fost votată legea conversiunii, fără să vedem normalizarea dorită, fie pe teren economic fie pe teren financiar, fără să vedem destinderea, pe care o așteptăm cu toții de atâta vreme.

Dimpotrivă. Vedem, că contribuțiunile publice s'au urcat și se urcă mereu, vedem, că cele trebuincioase pentru traiul vieții s'au scumpit, vedem că creditul sau că a dispărut cu desăvârșire, sau că s'a ascuns în labirinturi, unde numai cu grele sacrificii bănești poți pătrunde.

Să ne ferească Dumnezeu de a avea azi trebuință de un împrumut. O zic pentru că pe unde bați pe la uși, ți-se cere garanție, ți-se cer asigurări supra-omenești, ți-se pretinde să devini slavul creditorului tău.

Mai săptămânile trecute mi-am făcut cruce, când auzii șoptindu-se, că după 100 lei împrumut în bani debitorii disperati sunt siliți în anumite cazuri extreme să plătească dobânzi și până la 20 lei pe lună, ceea ce corespunde la nu mai puțin decât la 240%.

Conversiunea a dat posibilitate oamenilor de bani gata, ca prin acordarea astorfel de împrumuturi, date pe sub mână, să-și sporească averea la repezeală, știut fiind, că în timpuri de adâncă mizerie și pe spinarea încovoiată a celor amărâți s'au îngrămădit turnuri înalte de averi.

Împrumuturile acestea natural se țin în secret, ca ofertanții lor să nu poată fi loviți de consecințele paragrafului uzurei.

Și fiscalul de impozite încassează după aceste dobânzi enorme? După aceste dobânzi tănuite nu încasează chiar nimic.

Așadară efectul imediat al conversiunii este uzura, pe urma căreia statul a pierdut impozitele, pe cari băncile noastre le plăteau în măsură destul de însemnată înainte de a face noi cunoștință cu conversiunea.

Se accentua adeseori, că băncile au exploatat pe debitori. Astăzi băncile noastre nu mai votează împrumuturi și urmarea e, că datorășii de acum au devenit în mare parte robi ai creditorilor lor particulari, ceea ce trebuie să recunoaștem, că n'a fost cazul când băncile acordau împrumuturi.

În fața stărilor atât de îngrijorătoare de acum avem lipsă de reforme importante, care să contribuie nu la suprafață, ci în mod simțitor la îmbunătățirea situației.

Cu cârpituri, ca cele de până acum, n'o să ajungem departe. În cazul cel mai bun rămânem pe loc, fără să progresăm.

De aceea țipă lumea după reforme salvatoare, de aceea așteaptă lumea ca ce este putred să fie operat, iar ce e sănătos să fie întărit.

Istoria ne învață, că păstrarea cu ori ce preț a formelor trecutului duce la sigură peire.

Pe de o parte menținerea la suprafață a trântorilor consumatori nu duce la bine, pe de altă parte împovărarea prea mare a celui cinstit și muncitor se apropie de imoralitate.

Șabloanele trecutului trebuie să dispară, căci timpul de astăzi reclamă forme noi, adoptate de oameni noi.

Fără reforme radicale vom mâna-o de pe o zi pe alta, dar nu vom eși din toropela în care ne-am adâncit.

Sistemul capitalist, așa cum l-am cunoscut în trecut, a dat faliment.

Ce e rău din acest sistem natural că trebuie eliminat, trebuie înlocuit cu ceva ce este folositor societății noastre omenești, căci altcum din an în an se vor tot înmulți birurile în sarcina contribuabililor, cari cu timpul vor succomba sub povara grea, așezată pe umerii lor.

Arta oricărei guvernări este tocmai aceea, ca la timp să se facă reforme, să se facă înnoiri de mântuire, pe cari le reclamă timpul în mod imperios.

Amânarea continuă a acestor înnoiri cu scop de a proteja anumiți oameni, anumite clase, au nimicit în trecut structura multor state mari și puternice.

De aceea faptul sau învățătura aceasta, culeasă din istoria popoarelor, să servească drept momento statului nostru tinăr și dornic de propășire.

AUREL MOACA.

Apostolul Neamurilor și Biserica vie.

Viața Sf. Apostol Pavel străbate dincolo de orbita științii umane, iar ostenele sale în ogorul Evangheliei sunt culmi de pisc înalt de sfințenie pentru râvnitorii de întronare a Impărăției lui Iisus pe pământ. El este părintele credinții active, părintele *Bisericii vii* așa cum a vrut-o Mântuitorul, este puternicul pilastru de susținere a învățaturii sfintei noastre biserici ortodoxe.

Epistolele pauline nu cuprind decât frânturi din această viață, neputând mărgini în dimensiuni de literă și graniță de carte sufletul și entuziasmul lăuntrului său.

Prin naștere, din seminția lui Veniamin, evreu din evrei; după lege fariseu, după cetățenie și drepturi, roman; după zel, hulitor și persecutor al Sfintei Biserici a lui Hristos.

După minunea din drumul Damascului și după pregătirea în școala pustiei arabe asupra învățaturii lui Hristos, Pavel își începu cu timp și fără timp, predica sa, fiind așezat prin chemare de sus și zelul său neînfricat în rândul Apostolilor cari au văzut cu ochiul trupului pe Domnul, schimbându-și liniștea cu primejdia, odihna cu sbuciumul.

În Pavel Apostolul se întâlnesc două lumi: una care voește binele dar urmează răul — lumea veche cu legea veche — și alta care este închinată întru totul Domnului — lumea nouă cu legea nouă.

Necazul, foamea sau sabia, ba chiar moartea nu-l pot despărți de Hristos (Rom. 8,35) pe Carele prin telescopul credinții L-a văzut mai clar decât față către față.

Mic de statură, slab trupește, se vede înaintând cu pași mărunți pe drumurile prăfuite, ars de soare, bătut de ploii și vânturi, amenințat fiind de tâlhari, dormind pe pardoseala murdară a hanului, cu pâinea rece câștigată din munca mâinilor sale înfruntând greul vieții în miile de kilometri dintre Ierusalim și Roma, până în Spania, unde voia a fi un singur Hristos și o singură credință.

El a unit nopțile cu zilele la un loc în propoveduirea adevărului, a împletit suferința cu asprimea potecilor, lăsând urme pretutindeni. Trupul său n'a avut repaus. Din toate părțile strâmtoare; din afară luptă din lăuntru temeri, ostenit și bătut peste măsură. În Iconia socotit mort, a fost scos afară din cetate ca un cadavru. (F. Ap. 14, 19).

Cuprinsă în cele 3 expediții misionare, activitatea sf. Pavel, e bogată în roade înaintea Domnului. Grăuntele învățaturii sfinte e semănat de el în tot ogorul, fie în Asia Mică, în Peninsula Balcanică, în Italia, la Roma sau în Spania. Și pe unde trecea el urmările erau ca ale doctorului care având de vindecat un corp bolnav, îl altoește ca în urmă să se pornească lupta pe viață și pe moarte între leac și leghioanele de microbi cari se turbură, se sbat, până ce cad învinși și se sting, urmând după ei liniștea, limpezirea, starea cea nouă sănătoasă.

Lumea păgână astfel se mucea altoită cu leacul mântuirii; ciocotea, se sbătea până ce liniștea și pacea sfântă a noii credințe se înstăpânea.

Unde se așeza — Pavel —, înflorea o altă viață, ca soarele care răsărind cheamă la sine

din pământul mort și rece, vârfuri de erburi verzi. (Pr. C. Provian, sf. Ap. Pavel pg. 63). Prin firul credinții, a legat cetate de cetate, a semănat iubire și viață din viața sa, ca lumea viață să aibe și mai mult să aibe. (Ioan 10, 10). Ținând seamă de marea massă păgână a neamurilor și de întunericul epocii romane din vremea sa, precum ținând seamă de lumea greco-ebraică al cărei Dumnezeu era pântecel (Filip. 3, 19) și a cărei cugetare era spre cele pământești, Pavel apare ca un adevărat luceafăr pe bolta bisericii creștine. Ca un vultur duhovnicesc s'a ridicat deasupra spiritului vremii, primind săgețile tuturor vrăjmașilor pentru Iisus. Superstițiile vrăjitorului Elima încep să dispară, templele de argint ale meșterului Demetrius (Fapte 19, 24) se distrug văzând cu ochii, cărțile de farmece sunt arse, obiceiurile lui Moisi se scuipe, iar insula Bisericii noi, a Bisericii vii, devine oază sfântă și astfel creștinismul își ia sbrul, desvoltându-se și crescând cu putere. *In Pavel se lămurește ce însemnează a sluji și a trăi în Hristos.* Epistolele sale către comunități sau persoane singuratice sunt „forma cea mai potrivită de a vorbi lumii primitive și stării vremii și priceperii oamenilor”. (Arh. Scriban. Introducere pg. 126).

Roadele ostenelilor sale, stăpânesc vremea de eri, de azi și de totdeauna. În tot ce se vede, lucrare cu temei duhovnicesc, activitate practică, unitate bisericească, personalitatea sa trăește, precum sămburele trăește viața pomului de mâine.

Astăzi se accentuiază din ce în ce *necesitatea unei Biserici vii*. Avem nevoie azi de un creștinism mai încetățenit în inimi, de un *Hristos social*. E un deziderat al timpului nostru și nu se va putea ajunge la acea Biserică vie decât numai propoveduind și trăind pe Hristos așa cum l-a propoveduit și l-a trăit Pavel.

Ostenelile Marelui Apostol — bobul de grâu putrezit în pământ din care a răsărit rod înmiit — trebuc făcute isvor viu de inspirație pentru toți aceia cari voesc trăirea Bisericii vii, pentru toți ce se trudesesc a face lui Dumnezeu sălaş pe pământ.

Strategia lucrului său, tactul psihologic iată ce ne trebue. El și-a biruit orice gând rău din firea trupului vechiu și s'a identificat în suferință cu Iisus, Dascălul său, *divinizând umanul și umanizând divinul*. Un misionar fără egal, doar cu toiagul apostolesc și cu barca, un suflet mișcat de pasiune religioasă, Pavel devine Apostol între apostoli. Făcând astfel în nucleul său fiecare, din tot se înalță, se va înalța treptat, cu

grăuntele de muștar, cu aluatul frământăturii, Biserica timpului, ce-a fost atunci, Biserica ce ne trebuie azi.

Prin scrisoarea adresată lui Filimon ca să erte pe Onisim, Apostotul pune viața ca sacrificiu pentru aproapele zicând: *fiecare să caute numai cele ale aproapelui*". (I. Cor. 10, 24).

Astăzi avem trebuință de acest sacrificiu, de această dragoste a „neamului pentru Hristos“, a catihetului neînfricat, a credinții de granit, care a răscolit o lume și a temeluit temelii trainice.

Biserica vie românească va deveni într-adevăr o realitate numai luând toiagul apostoliei Apostolului Neamurilor și adăpându-ne sufletul din isvorul atât de actual al ostenețelor sale.

Pr. D. V. Anuțoiu

Săptămâna.

„In concepția creștină statul este un colaborator al Bisericii în slujba omenirii și prin aceasta un serv al divinității“.

T. M. Popescu.

Săptămânile trecute s'au consumat o bogăție de accidente și incidente. Lăsând afară marile catastrofe dela noi și din străinătate (Cotroceni, Budapesta, Viena) zi de zi și cu mai multă nedumerire — parcă — asistăm la: procesele comuniștilor, bătălia furioasă dintre ziarele „Universul“ și tabăra din „Sărindar“, arderea acestora din urmă în piețe publice etc.

S'ar părea că sunt fapte diverse. In fond însă, demonstrează anume stări îngrijorătoare din societatea românească, mai precis din statul nostru național.

*

S'au împlinit 17 ani, de când țara în noua ei înfățișare s'a înscris pe harta Europei. Aproape două decenii de activitate, la tot cazul în orice societate, pot da suficiente elemente de judecată asupra trecutului și schițare a viitorului.

Ceace interesează, judecând stările dela noi sub raportul incidentelor actuale, este: *starea sufletească a noii așezări românești?* Aceasta este întrebarea capitală, în jurul căreia se grupează toate celelalte constatări: ce progres a făcut dela unire încoaci, ce grad de dezvoltare a atins în conștiința publică la noi *ideea națională* și până la ce înălțime se ridică sentimentul de încredere în sine, al unui popor care numai printr'o luptă conștientă își va putea asigura existența?!

Pentru mai multă obiectivitate, o recapitulare succintă a trecutului este necesară.

Un mare gânditor român face următorul bilanț: „...In momentul unirii celei mari, țara părea ca o casă mare pe care-o călcăse hoții și-i furase mobilele. Adăugați la aceste neajunsuri diferite și greutățile fatale ale mecanismului administrativ în toate domeniile, într'un stat care îngloba patru moșteniri disparate, îndrumate de patru civilizații fără puncte de înrudire. In afară de milioanele de țărani care erau la bază, înfățișând tonalitate de simțire unitară și o plămădire etnică uniformă, *clasa conducătoare* avea în fiecare provincie un aspect local cu note particulare distincte. A le strânge într'un mănunchiu, a nivela și a armoniza aceste energii, era încă un *program al viitorului*. Pentru moment, din încrucișarea atâtor tendințe contradictorii, într'o vreme când nu se putuse fixa cetățeanul tip al României noi, nu s'a născut decât o *apatie sufletească a marelui tot și o dureroasă lipsă de busolă în conștiința obștească*. Spre cea mai mare rușine, groază și îngrijorare, această perioadă a durat prea mult, producând cunoscutele slăbiciuni pe care le simțim acum la tot pasul: *pulverizarea vieții politice în prea multe partide, nesocotirea rolului bisericii, compromiterea parlamentarismului, degenerarea presei, înmulțirea postelor de oxoparare etc. etc*“. Iar Dl' Pamfil Șeicaru completează cele de mai sus astfel: „Cum vreți să meargă bine un stat în care toată lumea lucrează în silă și nu are nici o tragere de inimă, — un stat în care nu se aude voioșia râvnei de a lucra, totul fiind monoton, plictisit, cenușiu?“

Iată două fotografii, ce întruchipează atât de minunat o stare de fapt, ce nu poate fi contestată. Semnele vremii, incidentale zilnice, arată că ceice și-au dat silința a scoate răul — prin analiză — la suprafață, au aflat simptomele boalei. Psihologia societății noastre aruncă astăzi la suprafață cu putere aceste semne ale vremii și nu există cenzură care să le poată acoperi sau ascunde. Suma bilanțului din constatările de mai sus, arată un mare, enorm de mare deficit *al autorității, cel mai hotărâtor element în credința mulțimii*, ceace dovedește, că am intrat într'o zodie de mesianism, în care de obicei preludează furtuna....

*

Procesele comuniste antifasciste. La Craiova — de 15 zile — se judecă Ana Pauker. Ziarele ne aduc știrea că, s'au încercat atentate contra familiilor ofițerilor membrii ai consiliului de judecată. Să revenim un moment la procesul studenților creștini dela Târgu-Mureș. Acestora li-s'a limitat la minimum zilele de judecată și numărul martorilor. Anei Pauker și tovarășilor Abramovici, Goldman, Chan, Barsum, Ibrahim,

Bobinger, Lem, Smil etc... li-s'a dat dreptul la 500 de martori și procesul este — în timp — nelimitat. La Târgu-Mureș, nici un magistrat n'a fost molestat nici personal nici familial, deși au judecat în timp record. La Craiova, îngăduindu-se cele mai largi posibilități de apărare, membrii consiliului de război, ofițeri, sunt supuși vexațiunilor. Să se facă comparația.

Bătălia dintre presa creștină românească și cea jidovită: De multă vreme, bătălia continuă și în multe momente a ajuns culmi destul de critice, de data aceasta încordarea a ajuns la tensiuni nebănuite, producându-se fatale reacțiuni: arde-tea ziarelor în piețe publice și agresiunea contra redactorilor.

Distinsul român *D-l Stelian Popescu*, directorul marelui ziar „Universul” — singurul ziar din Capitală care a închinat o pagină săptămânal Bisericii — este de o vreme ținta unor atacuri ce depășesc mult obișnuitele campanii ce s'au văzut în presă. Zgura cotidiană a calomniei vărsată de rotativele tendențioase se împoșcă cu o înverșunare necunoscută., apașii presei — identificați de „Universul” — își dau silința să întâișeze pe D-l Stelian Popescu, ca pe cel mai mare rău făcător din zilele noastre.

De ce?... Pentru motivul că în paginile „Universului” toate aspirațiunile noastre naționale își află locul? Pentru că Biserica ortodoxă națională și clerul ei, în „Universul” află tribuna dela care cere să fie respectată? Pentru că directorul „Universului” — D-l Stelian Popescu — s'a pus în fruntea mișcării antirevizioniste?

Cu „Universul” și „Adevărul” în mână am aflat pe un frate preot, încărunit în slujbă, într'un sat îndepărtat de cale ferată, la poala munților și nedumerit, năucit chiar nu putea pricepe această sfâșiere.

Nici nu-i mirare. Cincizeci de ani bătrânul, a trăit în tradiția gazetăriei lui Gheorghe Barițiu, care cu apostolatul ei zguduia inimele. Este deci lesne de înțeles că a rămas dezarmat și nauc, în fața prozei cotidiene din București.

Am văzut la un bătrân o stare de suflet sbuciumată și îngrijorată. Nu e mirare că alții, oameni în toată firea și tineretul studios, revoltați de aceste stări dureroase, s'au angajat la acte ce ies din comun, drept răspuns noroiului asvârlit pe tribuna românească și creștinească. Nu e nici o mirare că mulțimea cuprinsă de silă și desgust, manifestează o dorință de ceva nou, un impuls instinctiv, spre o lărgire de orizonturi, spre o primeneală și curățire a moravurilor.

În asemenea condițiuni *ideia națională* copleșită de somnolență, a început să se redeștepte.

Pr. Traian Constantin.

„Astra” la Glimboca.

E tericită dispoziția Comitetului central al „Astrei”, ca adunările generale ale despărțământelor să se țină în comunele din raza respectivă. Despărțământul Caransebeșului a onorat de astădată frunțașă comună din Valea Bistrei: Glimboca. Sf. Liturghie, chemarea Duhului sfânt și parastasul pentru pomenirea membrilor săvârșiți în Domnul, au fost slujite de părintele profesor Teodor Șandru, asistat de preoții Gheorghe Frățilă, Eftimie Jianu, Ioan Terovan, Martin Radoiu și Ioan Ostrovan. Disciplinatul cor al școlii primare, dirijat de învățătorul Pavel Duda, a dat răspunsurile iar cercetașii din Ferdinand au dat onorurile. Imnosul și priceasna le-a cântat dl director Matei Armaș. Am remarcat mănunchiul de buni cântăreți, în frunte cu cei patru învățători și aleasa cucernicie cu care credincioșii glâmboceni umpleau biserica. Brazdele trase în ogorul lui Hristos de preotul Frățilă se evidențiază pretutindeni. Casa națională, școala primară cu etaj, cimitirul împrejmuit cu gard de fier, biserica și curtea ei, crucile din hotarul comunei, impunătorul monument al celor săvârșiți în războiu, oastea Domnului, societatea sf. Gheorghe, dominate de sufletul românesc și ortodox ce stăpânește viața comunei sunt rezultatele cari reliefează o activitate pastorală națională, culturală și socială dintre cele mai roditoare. A și evidențiat o președintele „Astrei”, dl dr. Cornel Corneanu, în cuvântarea sa de deschidere a praznicului de pomenire a celor 75 de ani ai venerabilei asociațiuni. „Înapoi la brazdă” a constituit axa acestei documentate conferințe. Din brazda, întotdeauna românească a Banatului nu pot încolți curente impropriei sufletului țărănesc. Renașterea acestui suflet, eclipsat de climatul postbelic, este scopul principal al Astrei bănățene. Il vom îndeplini prin solidarizarea tuturor în jurul altarului ideii bănățene.

Dl ing. Petru Fotoc a stabilit rolul ortodoxiei în viața Banatului. Părintele profesor Teodor Șandru a făcut potretul neobosiților protagoniști ai bănățenismului. Iar preotul Gh. Frățilă a exclamat: „cine se abate de la strămoșeștile datini și nu rămâne în continuitate, se aseamănă firului electric întrerupt”... Învățătorul Matei Pantelie l-a complectat, stabilind că din această continuitate „trebuie să odrăslească munca, cinstea și respectul pentru trecut dar și pentru prezent”. Cuvântărilor Prof. M. Armaș și avocatului Mihail Feneșan le-au urmat cântările naționale ale corului, premiat de dl Dr. Cornel Corneanu cu Lei 1000.

Apoi s'a luat la cunoștință raportul general al Comitetului despărțământului votându-i-se mulțumiri. Și în sfârșit s'a ales pe un nou period comitetul de conducere și cel cultural în următoarea formațiune:

Președinte: Dr. Cornel Corneanu, vicepreședinti: prof. Constantin Rudneanu și prof. Matei Armaș, Secretar: prof. Romulus Ciric, Cassier: Diacon Teodor Roșca, controlor Ioan Têrziu, bibliotecar: prof. Teodor Șandru, econom: Mihail Paulcescu.

Membrii: Mircea Antonini președintele Tribunalului, Dimitrie Anuțoiu paroh Poiana, Nicolae Cornean consilier eparhial, Dr. Traian Coșeriu paroh Teregoava, Nicolae Domășneanu profesor, Teodor Dragomir primnotar orășănesc, Mihail Feneșan avocat, Ing. Petru Fotoc, insp. gen. silvic, Gheorghe Frățilă paroh deputat, Lt. Col. Manole Iliescu comand. Bat. 2 Grăniceri, Dr. Tiberiu Ionescu medic, Pavel Jumanca inv. președ. As. inv. Dr. David Jurca medic, Dimitrie Leon consilier la Curte, Aurel Moacă consilier eparhial, Augustin Muntean dir. de bancă, Dr. Zeno Muntean profesor la Acad. Teologică, Gheorghe Neamțu dir. școlii primare, Dr. Dimitrie Novăcescu, Pr. Filip Pop profesor, Pr. Teodor Șandru profesor, Dimitrie Sgăvêrdia președinte al Com. de avere, Pr. Dimitrie Soceneanțu profesor, Izidor Tătariu director de bancă, Constatin Vlad profesor.

Rap.

ȘTIRI

Personale. Duminecă Prea Sfințitul Părinte Episcop a vizitat Baile-Erculane. Astăzi și mâine va vizita parohiile Căvâran, Tincova, Criciova și Jdioara. În Criciova se va face și sfințirea bisericii.

Salariile preoților pe anul bugetar 1936—1937 sunt următoarele:

Preoții începători; cei cu institutul teologic fără bacalaureat Lei 2570; cu institutul teologic și bacalaureat sau diploma școlii normale Lei 2770; cu licența în teologie Lei 3180. La aceste salarii se adaugă bine înțeles gradațiile și ajutorul de familie. Până de prezent salariile pe Aprilie—Iunie a. c., nu au fost ridicate dela Stat.

Doamna Otilia Trailovici din Viena, soția decedatului locotenent-colonel în retragere Grigorie Trailovici, fost ctitor al comunității bisericești ort. rom din capitala Austriei, a binevoit a dona și în anul acesta pe seama locului de închinare „Platra Scrisă“ suma de 200 lei, care sună s'a predat destinațiunei, exprimându-i-se mulțumită pentru gestul acesta de binefacere.

Cununie. Colaboratorul nostru Petru Toma, licențiat în teologie, exactor eparhial își serbează mâne cununia cu tânăra Elvira Iacob din localitate. Felicitări!

A născut trei gemeni. Femeea Floarea Mutașcu din Verendin a dat naștere la trei copii gemeni. Ceitrei frați Romulus, Remus și Silvia sunt în cea mai perfectă stare de sănătate.

Mulțumită publică. Preotul și consiliul parohial din Lățunaș exprimă și pe această cale mulțumiri On. familii Dr. Cornel Petrovici și Traian Mîlovan ambele din Timișoara cari au donat pe seama sfintei biserici două tablouri religioase mari și 24 mai mici — prăznicare și altele diferite — în valoare de 15.000 lei.

Dumnezeu să răsplătească din milele Sale bogate fapta nobilă a celor două familii de buni creștini și români!

Rectificare. În nota oficială Nr. 3878 B, publicată în nrul trecut al F. D. s'a strecurat o greșală. Anume, în data sărbătorilor Familiei Regale s'a tipărit „22 Iunie Ziua numelui M. S. Regina Maria“ în loc de 22 Iulie când este a se ține ziua M. S. Reginei Maria. Să se facă deci cuvenita rectificare.

Poșta Redacției.

Pr. I. D. și L. S. Intr'un număr viitor!

Nr. 3804 Sc. 1936.

Note Oficiale.

Ministerul Instrucțiunii, al Cultelor și Artelor cu adresa sa din 28 Maiu a. c. Nr. 73,418/9645 ne face cunoscut că nu se mai eliberează carnetele de identitate pentru călătorie cu 50% pe C. F. R. dacă nu se înaintează și recipisa administrației financiare despre plățirea taxei pentru „modernizarea drumurilor și cari taxe sunt: 150 Lei pentru un carnet cl. I. Lei 120 pentru un carnet cl. II. și Lei 20 pentru un carnet cl. III.

Ceeace se aduce la cunoștința celor interesați spre conformare.

Cu o cale se aduce la cunoștința On. preoților parohiale că viza din partea protopopilor pe carnetele C. F. R. pentru trimestrul Iulie—Septemvrie a. c. nu se va acorda decât numai celor ce prezintă recipisa despre plățirea taxei pentru modernizarea drumurilor. Aceste recipise se atașează la carnetul de identitate.

Caransebeș la 19 Iunie 1936.

Episcopul diecezan:
† VASILE

Nr. 4355 Șc. 1936.

După cum s'a anunțat de către redacția foii noastre, de curând s'a pus sub tipar cartea preotului Victor Popoviciu din Silha, intitulată „moltvelnic portativ“.

Cunoscând că este deosebit de important pentru preoți să aibe în calea feluritelor slujbe ce au să facă credincioșilor, — un îndreptar mobil, ușor și practic, cartea părintelui, Victor Popoviciu le vine întru ajutor.

Recomandăm deci tuturor preoților și îndeosebi celor tineri această carte de întâia mână în cariera lor, cu atât mai mult că prin ea autorul nu urmărește nimic altceva decât să vină fraților săi preoți în ajutor.

Caransebeș în 26 Iunie 1936.

Episcopul diecezan:

† Vasile

* * *

Nr. 3866 Șc. 1936.

În baza adresei Nr. 5340 a Consiliului Central Bisericesc privitor la apariția Bibliei, am trimis numitului Consiliu tablouri despre toate parohiile din eparhia noastră.

Biblia va fi trimisă deci prin Prea On. Oficii protopresbiterale tuturor parohiilor. Costul unui exemplar este de Lei 400.

Data fiind însemnătatea Cuvântului lui Dumnezeu, care cu ajutorul Său a fost acum din nou și mai bine tradus în limba noastră, e de dorit ca pe lângă Oficiile parohiale, toți credincioșii mai cu dare de mână să-și câștige această Biblie.

Doritorii se vor adresa Librăriei noastre diecezane de unde li-se va trimite noua Biblie. Caransebeș în 27 Iunie 1936.

Episcopul diecezan:

† VASILE

Publicațiune de licitație.

Pentru darea în întreprindere a restaurării bisericii ort. române din comuna Dragșina, județul Timiș-Torontal, plasa Buziaș, se publică licitațiune cu oferte închise și sigilate, care se va ține în 12 Iulie a. c. ora 3 după masă în sala școlii confes. ort. române din Dragșina observându-se că prețul de esclamare conform devizului de spese este de Lei: 278.936, ca I. etapă exterior.

1. Planul și devizul de spese precum și condițiunile generale și speciale se pot vedea zilnic la Oficiul parohial până la data ținerii licitației.

2. Se accentuiază, că până la 21 Octomvrie 1936 lucrările au să fie terminate.

Concurenții vor înainta deodată cu ofertele închise și sigilate și vadiul de 10% din prețul oferit în bani gata sau în hârtii de valoare acceptabile și garantate de stat.

3. Nu vor fi admiși la licitație, decât numai Ingineri și Arhitecți, cu preferință de aceea, cari au mai lucrat la biserici.

4. Antreprenorul, pe care va rămânea lucrările, va avea să solvească la mâna proiectantului, suma prevăzută în deviz adecă Lei: 6.976 pentru elaboratele tehnice.

5. Condițiunile de plată din partea comunei bisericesti Dragșina se pot vedea la Oficiul parohial.

6. Concurenții nu pot pretinde nici un fel de spese de deplasare, sau spese pentru participare la licitațiune.

7. Pietrișul și nisipul necesar la lucrări precum și întreg căraușitul materialului necesar la lucrări dela gara cea mai apropiată: Uliuc, ori Sacoșul-tarcesc le pune comuna bisericescă în natură la dispoziția antreprenorului.

8. Consiliul parohial își rezervă dreptul a alege și a da lucrările acelu antreprenor, în care va avea cea mai mare încredere, eventual a respinge toate ofertele fără motivare și a face altă licitație.

9. Contractul ce se va încheia cu antreprenorul, va deveni obligator pentru antreprenor imediat după subscriere, iar pentru comuna bisericescă numai după aprobarea Ven. Consiliu eparhial.

Spesele de contract, impozitul proporțional și timbrele îl privesc pe antreprenor.

Lucrările constau: din acoperirea cu tînichea zinc galvanizat a turnului, eventual facerea lui din nou, a întregului corp al bisericii, ferestrele din fer fasonat, curățirea pereților de mucegai pentru stropire cu praf de ciment, a soclului și ușile și punerea 1 parafulger deasupra turnului.

Planul și devizul este aprobat de cătră Ven. Consiliu eparhial în ședința sa din 29 Mai a. c. sub No. 3061 Ex. 1936.

Dragșina, din ședința consiliului par. ținută la 21 Iunie 1936. 1—2

Ioan Buliga

preot și preș. cons. par.

Cornel Jucu

înv. secretar.

AVIZ.

La prețurile sobelor de teracotă „PUCHER“ am făcut o însemnată reducere.

TECHNICA — BOSSERT

Lugoj, Str. Duca 2. Telefon 80.

Reprezentantul firmei „PUCHER“ pt. jud. Severiu.

Brâne preoțești

dela cele mai renumite fabrici și cu prețuri convenabile de vânzare la **Librăria diecezană.**

O casă nouă

în comuna Mehadica cu cazanărie, cazan de fiert țuică și diferite căzi, se vind din mână liberă. Informațiuni la

D-na Văd. **MARIA POPOVICI**
MEHADICA și la
D-I VUIA FRENȚIU
CARANSEBEȘ.

Aviz pentru lucrări bisericesti.

Firma

Aurel Cotârlă

sculptor, Oravița, județul Caraș

execută tot felul de lucrări bisericesti precum: Iconostase, Tronuri, Strane, seaune, chivoturi, ripizi etc.

Pentru lucrări mari, ca Iconostase, etc. pot veni la fața locului pentru pregătirea planului și de vizului și a da toate informațiunile necesare.

Am lucrat la peste 150 biserici, lucru ce pot dovedi cu certificate de mulțumiri din partea acelor unde am lucrat. Premiat cu diplome și medalii de aur și argint dela expozițiile din București, Panciova, Lugoj, Sibiu.

10-52

Rog sprijinul binevoitor.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

Librăria Diecezană Caransebeș
cu grosul și cu bucata.